
ПРИЕТИ ТЕКСТОВЕ

P8_TA(2019)0440

Преговори със Съвета и Комисията относно правото на Европейския парламент да предприема разследване: законодателно предложение

Резолюция на Европейския парламент от 18 април 2019 г. относно преговорите със Съвета и Комисията по законодателното предложение за регламент относно правото на Европейския парламент да предприема разследване (2019/2536(RSP))

Европейският парламент,

- като взе предвид член 14, параграф 1 от Договора за Европейския съюз (ДЕС),
- като взе предвид член 226, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС),
- като взе предвид своята законодателна резолюция от 16 април 2014 г. относно предложението за регламент на Европейския парламент относно реда и условията за упражняване на правото на Европейския парламент да предприема разследване и за отмяна на Решение 95/167/ЕО, Евратом, ЕОВС на Европейския парламент, Съвета и Комисията¹,
- като взе предвид съответните параграфи в препоръката си от 13 декември 2017 г. до Съвета и Комисията след разследването във връзка с изпирането на пари, избягването на данъци и данъчните измами (резолюция на комисията PANA, параграфи 190 – 200)² и препоръката си от 4 април 2017 г. до Съвета и Комисията след разследването във връзка с измерването на емисиите в автомобилния сектор (резолюция на комисията EMIS, параграфи 76 – 94)³,
- като взе предвид решението на Председателския съвет от 18 септември 2014 г., в съответствие с член 229 от Правилника за дейността, да продължи през новия парламентарен мандат разглеждането на горепосоченото законодателно предложение за регламент относно правото на Европейския парламент да предприема разследване,
- като взе предвид трите работни документа⁴ на комисията по конституционни

---

¹ ОВ С 443, 22.12.2017 г., стр. 39.

² ОВ С 369, 11.10.2018 г., стр. 132.

³ ОВ С 298, 23.8.2018 г., стр. 140.

⁴ PE544.488v03-00, PE571.670v03-00 и PE630.750v01-00.

въпроси относно горепосоченото законодателно предложение,

- като взе предвид опасенията на Съвета и на Комисията във връзка с това законодателно предложение, изразени в писмото от 4 април 2014 г. до генералния секретар на Европейския парламент от генералните секретари на Съвета и Комисията и в писмата до председателя на комисията по конституционни въпроси от 28 април 2015 г. от първия заместник-председател на Комисията, от 3 септември 2015 г. от люксембургското председателство на Съвета, от 13 октомври 2016 г. от словашкото председателство на Съвета и от 25 октомври 2018 г. от австрийското председателство на Съвета,
  - като взе предвид разискванията в пленарна зала на 13 декември 2017 г., и по-специално отговорите на естонското председателство на Съвета и на Комисията, вследствие на въпросите с искане за устен отговор (член 128), внесени на 29 ноември 2017 г. от Данута Мария Хюбнер от името на комисията по конституционни въпроси до Съвета и до Комисията относно правото на Европейския парламент да предприема разследване,
  - като взе предвид разискванията в пленарна зала на 17 април 2019 г. вследствие на въпросите с искане за устен отговор (член 128), внесени на 22 януари 2019 г. до Съвета и до Комисията от Данута Мария Хюбнер от името на комисията по конституционни въпроси относно законодателното предложение за регламент относно правото на Европейския парламент да предприема разследване¹,
  - като взе предвид предложението за резолюция на комисията по конституционни въпроси (B8-0238/2019),
  - като взе предвид член 128, параграф 5 и член 123, параграф 2 от своя Правилник за дейността,
- A. като има предвид, че още в първия работен документ, приет от комисията по конституционни въпроси (AFCO) на 20 януари 2015 г., беше посочено, че „опасенията“, изразени от Съвета и Комисията, „не следва сами по себе си да представляват непреодолимо възражение“, като комисията AFCO признава, че „съществуват алтернативни решения и по-гъвкави формулировки, които биха дали възможност за намиране на изход от безизходицата по отношение на регламента“, посочващи и предлагащи на председателството на Съвета и на Комисията евентуален начин за постигане на напредък, като „политическите преговори са първи“, последвани от технически срещи;
- Б. като има предвид, че Съветът отговори на това предложение, като изрази желание и ангажираност за преговори с Парламента, но с условието Парламентът първо да обърне внимание на проблематичните и фундаментални опасения от правен и институционален характер;
- В. като има предвид, че комисията AFCO прие втори работен документ, който дава възможност на докладчика да предприеме по-нататъшни стъпки със Съвета и Комисията, за да договори начин за преодоляване на горепосочените опасения; като има предвид, че беше приета съответно нова стратегия за водене на

---

¹ O-000003/19 и O-000004/19.

преговори, както и документ под формата на неофициален документ, описващ с политически аргументи възможни решения за постигане на напредък, който беше изпратен на Съвета и Комисията на 30 юни 2016 г.;

- Г. като има предвид, че на 10 октомври 2016 г. трите институции взеха решение да пристъпят към неофициална размяна на мнения между съответните правни служби, за да изяснят допълнително всички правни и институционални проблеми; като има предвид, че това даде възможност на Парламента да предложи нова формулировка на регламента, оставяйки отворени основните политически различия;
- Д. като има предвид, че въпреки работата по правните аспекти, юрисконсултите на правните служби на Комисията и Съвета не успяха официално да одобрят документа, резултат от забележителната работа, извършена от правните служби на трите институции, и това доведе до практически застои по това важно досие; като има предвид, че вследствие на това беше проведено разискване в пленарна зала под егидата на комисията AFCSO на 13 декември 2017 г. след два въпроса с искане за устен отговор, след което комисията AFCSO на 3 май 2018 г. изпрати нова формулировка на предложението под формата на неофициален документ, представляващ официалните последващи действия във връзка със споразумението, постигнато от председателя на комисията AFCSO и докладчика Рамон Хауреги Атондо със словашкото председателство на Съвета и с Комисията на 10 октомври 2016 г., в който се заявява, че „за да бъдат започнати официални преговори, е необходимо представяне на нова формулировка на предложението на ЕП“;
- Е. като има предвид, че Съветът отговори на 25 октомври 2018 г. на предложената нова формулировка, базираща се на работата, извършена от правните служби, опита на двете анкетни комисии (EMIS и PANA), натрупан през настоящия осми мандат, и предложението, прието от Парламента през 2014 г.; като има предвид, че в своя отговор Съветът представи официално нов списък с опасения, които също така излизат извън рамките на становището на собствената му правна служба, като поставят под въпрос свършената до момента работа и изброяват основните институционални проблеми за Парламента, които трудно могат да бъдат преодолени; като има предвид, че действайки по този начин, Съветът не оставя възможност за маневри за преговори, при все че идеята за неофициалния документ беше всъщност новият текст да отключи преговорите и политическите разисквания;
- Ж. като има предвид, че присъща характеристика на всички законодателни камари и основно условие за разделението на властите в условията на демокрация, която заслужава името си, е даден парламент да може да търси отговорност от изпълнителната власт чрез създаване на анкетни комисии с реални правомощия за призоваване на свидетели и получаване на документи;
- З. като има предвид, че всички институции на Европейския съюз редовно са се ангажирали с лоялно сътрудничество, което в случая с въпросния регламент трудно може да се открие;
- 1. изразява дълбокото си несъгласие с подхода на Съвета (и Комисията), който продължава да възпрепятства, след повече от четири години неофициални срещи

и размяна на писма и документи, провеждането на официално заседание за обсъждане на политическо равнище на възможни решения на установените проблеми, отказва одобряването на политически мандат за председателството на Съвета, който би дал възможност за заседания с политически характер за разрешаване на най-спорните въпроси и за изясняване дали може да бъде постигнато споразумение;

2. отправя искане към председателя на Парламента да представи на вниманието на политическите лидери опасенията на Парламента по отношение на неспазването от страна на Съвета и Комисията на принципа на междуинституционално сътрудничество;
3. предлага комисията по правни въпроси да разгледа възможността за изготвяне на иск пред Съда на Европейския съюз във връзка с принципа на лоялно сътрудничество между институциите (член 13, параграф 2 от ДЕС) и във връзка с това също така да провери и докладва относно нарушенията от страна на Съвета на фактическата правна рамка на анкетните комисии, създадени по време на настоящия мандат (PANA и EMIS);
4. подчертава, че в настоящия си вид член 226, трета алинея от ДФЕС, който предвижда „специална законодателна процедура“ и изисква одобрението на Съвета и на Комисията за приемането на регламент относно правото на Парламента да предприема разследване, не задължава Съвета и Комисията да преговарят, тъй като те са задължени единствено да дадат или да не дадат съгласието си за предложението на Парламента, а не да преговарят с него с оглед постигане на общо съгласие;
5. препоръчва законодателният процес, произтичащ от правото на законодателна инициатива, предоставено на Парламента от Договорите, да включва, съгласно Междуинституционалното споразумение за по-добро законотворчество, искане за изготвяне на законодателен календар за съответните инициативи по подобие на обикновената законодателна процедура; подчертава също така, че тази специална законодателна процедура трябва да спазва разпоредбите на Междуинституционалното споразумение за по-добро законотворчество относно институционалното задължение на трите институции за водене на преговори;
6. приканва Съвета и Комисията, в случай че не могат да одобрят предложението, да възобновят преговорите с новоизбрания парламент, като потвърдят напредъка, постигнат с новата формулировка на предложението, представена в неофициалния документ и базирана върху извършената работа от правните служби на трите институции; счита, че това е по-организиран и систематичен текст от приетия през 2014 г., съдържащ същите правомощия за разследване, но актуализиран в съответствие с опита от последните години и настоящата институционална реалност;
7. призовава политическите партии да направят така, че изборните им програми да изразяват ангажимента им към предложението на Парламента за нов и актуализиран регламент относно правото на Парламента да провежда разследване, и приканва водещите кандидати да предоставят своята публична и политическа подкрепа по този въпрос;

8. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Европейския съвет, Съвета, Комисията, Съда на Европейския съюз и националните парламенти.